

Z deníku reportéra Baxe: Po stopách Hrabalova jubilejního ležáku....

...aneb opět jsme vyrazili na Dogtrekkingové hrátky jarním Polabím, tentokrát okolo Nymburka a kdo nevyrazil, tak neví, o co přichází, ale jasně je, že jednoznačně prohloupil ... ☺

Začalo to vše v lednu... jakmile jsem rozdýchchal petardy ze Silvestrovských oslav a pak všechny ostatní, co se nestihly na Silvestra odpálit, začal jsem pravidelně sledovat web ZKO Nymburk, neb jeden nikdy neví a skutečně jsem o další ročník Dogtrekkingu nechtěl přijít. Znáte to, srdeční záležitost, účast návyková, a pokud netušíte, co to teď vlastně blafám, tak holt musíte taky jednou dorazit a vyzkoušet si to.... doporučuji všemi čtyřmi i ocáskem.☺

Tentokrát jsme se vydali přímo do Nymburka, rovnou do restaurace Katovna, což zní trochu děsivě, ale nakonec se z toho vyklubala pěkná hospůdka, kam se vešlo hodně pejsků, na čepu byl Jubilejní Hrabalův ležák a k tomu všemu i svatba, lidská teda, ale i tak to bylo zajímavé spojení... jeden odpočívá po výletě na 23km a téměř u hlavy mu praští talířkem na zem, aby si to pak mohli zamést... prostě lidskou rasu někdy skutečně nechápu... kdybych to shodil ze stolu já, to by bylo křiku a tady se u toho i fotili....

Ale ať neskáču jak pes přes kočku; hned po přihlášení se mi účast začala trochu komplikovat. Paničku zlobí koleno, takže se chystá na operaci a bylo jasně, že se mnou nevyrazí. Nakonec panička č. 2 sehnala novou parťačku a v sobotu 29. 3. 2014 jsme dorazili na místo činu. Hned po příchodu jsem zaslechl hlášky, že dorazili běžci, že určitě poběžím MID, ale co Vám budu štěkat... jednou jsem to zkusil (můj první ročník) a nebudete věřit, jak mě bolely ťapky a co teprve paničku, no šáák si můžete najít na tomto webu moji první reportáž... a tak se ze mne stal reportér, který sice trochu klame tělem, ale prostě chodím jenom výlet, neb potřebuji mít pak ještě sílu všechny své dojmy a nové pojmy sepsat... poprosím paničku, jestli mi nepořídí vestičku s nápisem PRESS, ať Vás nematu ;-)

Jako loni i letos jsme měli to štěstí, že jsme startovali hned první. Takže po pravidlech jsme mohli hned vyrazit. Na náslech pravidel jsem vyslal svoji novou parťačku, která o této akci moc neví, ať se dostane do obrazu. Vrátila se mi plná dojmů, s popsáním itinerářem a s informací, že letos jsou mezi otázkami i chytáky, prý novinka, teda „upgrade“, jak se teď štěká... No nic, šak pochopíte...☺ Na trasu jsem vyrazil s Dajkou (BOM od Lenky Nové), která se letos rozhodla vyzkoušet MID, přeci jenom výlet je pro ni dost nuda - holka je to šikovná a má na to (pozn. loni doběhla v nejlepším čase, ale o cenné granule přišla díky otázkám), tak jsem byl zvědav, jak to zmákně... vyrazili jsme pěkně vedle sebe, jako velcí parťáci, když mi trochu utekla, tak jsem byl z toho celý špatný, ale když jsem se dostal na délku hlavy před ni, tak to bylo prima, byl jsem první a pěkně mě následovala, ale kousek před kontrolou povinné výbavy to na mě přišlo... když musíš, tak musíš, dalo by se říci, že jsem to slušně po...kakal, prostě jsem musel na velkou a Dajka mi prchla, naprosto bez rozloučení, ani se neohlídla, jenom spokojeně svým tempem pokračovala a mizela v dálí... jsem na ni štěkal, volal, prosil a nic, prostě si šla dál za svým štěstím a já si musel vystačit se svým týmem. No nic, to je život... u zříceniny Mydlovar (která je ze 13. století, resp. z roku 1420 či 1561, každopádně turistická značka je z roku 2011☺) bychom se stejně rozdělili... a asi bych ani neměl šanci kochat se přírodou, která kolem nás běžela jak na běžícím páse – fialky, první zelené lístky, žluté a bílé kytičky co neznám, prostě nádherný jarní den... dokonce jsme potkali i kachny, zajíčky a hlavně plno vlaků a rybářů – ještě teď slintám, když si vzpomenu na ty steaky, co si rybáři u Labe grilovali....

No nic, zvládli jsme minout bez zastávky Cukrárnu u Evy, kde se vyrábí vlastní dorty a i spočítat počet domu v Kamenném Zboží v roce 1900 ☺, jen ten obrázek s nápisem „V srdci...“ nám pořád chyběl. Otázka na příjezd Elišky Přemyslovny byl přeci určitě chyták, tak nás nijak netrápilo, že odpověď v tomto případě taky nemáme. Z ničeho nic kolem nás proběhl páníček s Bessi (BOC do Kuby Černého) a najednou nám došlo, že jde do tuhého, že jsme docela pomalí a přitom už sotva pleteme

nohama. Chvilí jsem na Bessi štěkal, ať neblbne a zpomalí, že je přeci horko a že není kam spěchat, ale jak se objevila, tak i zmizela... no nic, proběhli jsme kolem řopíku, doptali se na ulici Okružní a hurá zpět směr náměstí. Typ na chybějící obrázek se Sokolovnou vyšel, takže bez ztráty kytičky jsme pelášili zpět do cíle do Katovny... jaké překvapení bylo, když jsme našli řešení otázek s odpovědí na příjezd Elišky Přemyslovny do Nymburka, neb chyták byl pouze v MIDu, nikoliv na trati výlet?!?!?! (partáku, tohle si ještě vyřídíme☺)

No nic, další ročník jsme přežili, dokonce si to i užili a mohli se opalovat... až do vyhlášení ☺ a jeden by nevěřil – vyšlo to, klaplo to, prostě je to doma, mám doma granule i Jubilejní Hrabalův ležák a už teď se těším na obhajobu... každopádně dodatečně gratuluji Dajce k vítězství, je to opravdu holka šikovná a MID jí moooc sluší ☺ a dodatečně se omlouvám Bentleymu (entlebušský salašnický pes od Bronislava Číže), kterému jsem trochu upravil při odchodu ocásek – mi na chvilku stoupla sláva do hlavy, ale už jsem zase v normálu a těším se opět za rok, jenom to vodítko už nežer, to ti za to přeci nestojí... ☺

Takže díky Martině a ostatním za organizaci a těším se na Vás VŠECHNY opět za rok (snad v okolí Českého Brodu, pokud jsem to správně zaslechl), i na tebe skoročistokrevný mutlipesane....

Všem účastníkům 3x haf....HAF, HAF, HAF....

Baxter - reportér